

Isabel Vicente (1917-2000)

Isabel Vicente García va néixer a Almansa, Albacete, el 1917. Tenia tres anys quan la família va emigrar a la recerca de feina a Barcelona. Amb catorze va començar a treballar d'obra tèxtil en la fàbrica de Pujol i Casacuberta, la famosa *Sedeta* del barri de Gràcia.

El 1936, amb l'esclat de la guerra civil, va ingressar en les Joventuts Socialistes Unificades de Catalunya (JSUC) i al PSUC. Durant tota la guerra va continuar treballant a la Sedeta, i alhora participava activament en la rereguarda i el suport al front.

Amb la caiguda de Catalunya, passà a França i fou destinada als camps de refugiats del nord-est, Le Poulignen i Moisdon-la-Rivière, on va coincidir amb unes quantes companyes de les JSUC, Maria Salvo i Soledad Real entre elles. En aquest darrer camp, va donar a llum a la seva filla Núria, sense cap mena d'assistència mèdica i ajudada per les seves companyes, el 12 de setembre de 1939. Al mes següent, totes elles foren traslladades a la força a Espanya, per la frontera d'Hendaia, en aplicació del Decret Daladier sobre la Seguretat de l'Estat.

De tornada a Barcelona, col·labora en el primer procés de reorganització del PSUC una vegada acabada la guerra. El febrer de 1940 la detenen en una batuda massiva de quadres i militants, cinquanta-un en total, dels quals dotze eren dones. A les Corts va ingressar amb Maria Domènech, les germanes Teresa i Antònia Hernández i Maria González. jutjada i condemnada a dotze anys de presó el març de 1941, romandria a les Corts fins al 1947.

Reincorporada a la feina clandestina, fou detinguda unes quantes vegades, una d'elles el 1951, per les seves activitats en la vaga general. En aquesta ocasió tornaria a les Corts, on passaria sis mesos empresonada.

El 1958 va ingressar una altra vegada a la presó: aleshores les Corts ja s'havia desmantellat i la presó de la Trinitat encara no existia, i per això va haver de passar tres mesos en un pavelló per a dones habilitat a la presó Model.

El 1968 va participar en la fundació de "Solidaritat", comitè d'ajuda als presos, i durant la dècada següent a l'Associació Catalana d'Ex-presos. A les eleccions generals del 15 de juny de 1977 fou candidata del PSUC per la circumscripció de Barcelona. Després del trencament del partit i va passar a militar en el Partit dels Comunistes de Catalunya (PCC). Va morir el 21 de març de l'any 2000.